

Zatím to dávám

Innoxia Corpora

Jako klubko vzteku,
co s každým dnem se namotává,
roste, zvětšuje a sílí,
když přijde další zpráva
kdo tuší, kdo ví
co se ve mně vůbec odehrává.

Jako náboj v hlavní zbraně,
co svůj cíl očekává
poslouchám, co z tebe vyjde,
dívám se co zase přijde,
stále vztek můj krmí činy,
co nejsou žádná sláva.

Zatím to dávám,
vztek svůj za zuby držím,
zatím to dávám
a oči otevřený,
dokud vztek můj mám,
tak znám jeho sílu,
dokud nenávist svou hlídám,
tak držím svoji víru.

Spousta chytřejch řečí
mou nenávist dál nakopává,
držím ji v sobě,
ona bublá jak láva,
jak ještě dlouho, sebe se ptám.